

Hervorming Justitie ♦

Begeleidingscommissie Comité P en Comité I ♦

Tax shift ♦

Een donderdag in de Kamer ♦

Strijd tegen de illegale houthandel ♦

Naturalisatie wordt uitzondering ♦

INHOUD

Hervorming Justitie	4
Begeleidingscommissie Comité P en Comité I.....	7
Tax shift	11
Een donderdag in de Kamer	14
Strijd tegen de illegale houthandel.....	17
Naturalisatie wordt uitzondering	22
Jongerenparlement over het "Recht op afbeelding"	24
Archief WO I: Kamer publiceert wetenschappelijke inventaris.....	26
Aanslagen in Brussel en Zaventem: huldebetoon aan slachtoffers	28

VOORWOORD

Lieve lezer,

Het zijn geen tijden om vrolijk van te worden, ook niet in de Kamer. Maar ondanks veiligheidsniveau 3 stel ik met groot genoegen vast dat jullie naar het parlement blijven komen. De afgelopen weken in groten getale zelfs. Het jongerenparlement Kras, georganiseerd door Globelink, heeft met veel enthousiasme de werkzaamheden afgerond. Het doet deugd te zien dat er genoeg veerkracht is om, met jullie als toeschouwer, voort te werken.

In het nieuwe magazine kunnen jullie vaststellen dat wij de aanslagen in Zaventem en Maalbeek op gepaste wijze herdacht hebben, op het Natieplein, samen met de koning en de koningin. Het respect was immens, de stilte bijwijken compleet. Samen legden we bloemenkransen neer, de muziekkapel speelde treurmuziek.

Al snel zagen we in dat de herkomst en de omstandigheden die hebben geleid tot deze laffe terreur tot op het bot moeten worden onderzocht. Wij beschikken over het instrument van de parlementaire onderzoekscommissie en aarzelden niet om deze op te richten. De 17 leden zullen nagaan hoe de radicalisering zich heeft kunnen voltrekken, of de veiligheidsdiensten en justitie hun werk goed hebben gedaan en of de hulpverlening accuraat is verlopen. Het is de bedoeling dat de commissie aanbevelingen doet om eventuele mankementen via verder wetgevend werk te verbeteren. De commissie werkt in principe tot 31 december, maar kan worden verlengd. De zittingen zullen meestal openbaar zijn; gevoelige informatie zal achter gesloten deuren worden behandeld. Verslag daarover in ons volgend magazine!

We hebben dus snel ingespeeld op de gebeurtenissen, net zoals we vlot hebben besloten een bijzondere commissie op te richten, die de Panama Papers zal onderzoeken. Mocht het nodig blijken, kan die omgevormd worden tot een onderzoekscommissie. Ook hier zullen we tot het uiterste gaan om deze grootschalige belastingontduiking en –ontwijking in kaart te brengen en ervoor te zorgen dat ze zich niet meer voordoen, opnieuw via wetgevend werk. Ook hier komen we volgende keer met meer nieuws!

Uitzonderlijke tijden vergen uitzonderlijke maatregelen, maar dat betekent niet dat het reguliere wetgevende werk heeft stilgelegen, integendeel. Aan het begin van het jaar hebben we een eerste hervorming van het strafrecht en de strafvordering aangenomen.

Verder lezen jullie over het voornemen van de Kamer om de strijd tegen de illegale houthandel op te voeren: meer sancties en meer personen, dat is wat de resolutie vraagt.

We hebben dus heel hard gewerkt de voorbije weken! Ik wil dan ook uitdrukkelijk de diensten van de Kamer bedanken voor hun inzet. Het veiligheidspersoneel wordt geconfronteerd met een stevige werklast, maar zorgt er mee voor dat dit 'open huis' maximaal toegankelijk blijft voor iedereen. Want zo hoort het!

Siegfried Bracke
Voorzitter van de Kamer

Justitie sneller, efficiënter en rechtvaardiger maken: dat is wat minister Koen Geens wil bereiken met zijn justitieplan. De hervorming is zo grootschalig en ingrijpend dat ze in verschillende stappen moet worden uitgevoerd. Dat gebeurt door middel van een aantal zogenaamde 'pot-pourriwetten', wetten die een hele reeks hervormingen van diverse aard bevatten. Op 28 januari 2016 zetten de Kamerleden het licht op groen voor een eerste hervorming van het strafrecht en de strafvordering. We staan in deze bijdrage stil bij een aantal belangrijke vernieuwingen.

Assisen wordt de uitzondering

In ons land werden misdaden, dat zijn de ernstigste misdrijven (bijvoorbeeld moord), tot nu toe in principe berecht

door het hof van assisen. Dat is een rechtbank die bestaat uit een volksjury en bijgestaan wordt door een beroepsrechter. We kennen de assisenprocessen van radio en tv want ze krijgen meestal veel media-aandacht. Tegen de arresten van de hoven van assisen is geen beroep mogelijk.

Sommige misdaden werden evenwel behandeld door de correctionele rechtbank (een rechtbank samengesteld uit professionele magistraten, meer info op blz. 6), onder de voorwaarde dat er verzachtende omstandigheden werden aangenomen. Als misdaden door de correctionele rechtbank behandeld worden, spreken we van 'correctionalisering'. De vonnissen van de correctionele rechtbank kunnen worden aangevochten bij het hof van beroep.

Tot nu toe was correctionalisering maar voor een beperkt aantal misdaden

mogelijk. Met de hervorming van het strafrecht wordt deze mogelijkheid veralgemeend. Voortaan kunnen alle misdaden voor de correctionele rechtbank worden gebracht op voorwaarde dat er verzachtende omstandigheden zijn. Tegelijk worden de maximumstraffen voor gecorrectionaliseerde misdaden verhoogd.

Door deze hervorming zullen er in de toekomst heel wat minder assisenprocessen zijn. En daarmee wordt meteen ook flink bespaard, want assisenprocessen zijn duur en tijdrovend.

'Guilty plea'

Met de nieuwe wet krijgen daders de mogelijkheid om, voordat de rechtbank een einduitspraak doet, zelf te verklaren dat ze schuldig zijn. Deze voorafgaande erkenning van schuld wordt ook wel

aangeduid met de Engelse term 'guilty plea'.

In de praktijk gaat het zo. Het openbaar ministerie stelt op een bepaald ogenblik aan de dader de mogelijkheid van een 'guilty plea' voor. Als de dader daarop ingaat, wordt er een overeenkomst opgemaakt tussen het openbaar ministerie en de dader. In die overeenkomst kan een strafverlaging worden opgenomen, een straf onder voorwaarden of een uitstel van straf. Die overeenkomst wordt nadien nog gecontroleerd en bekrachtigd door de rechtbank.

Als de feiten heel ernstig zijn, is een 'guilty plea' evenwel niet mogelijk. Dat is het geval bij feiten die moeten worden gestraft met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar gevangenisstraf.

Minnelijke schikking

Een procedure voor het gerecht eindigt niet altijd met een straf. Soms treft het openbaar ministerie een minnelijke schikking. Bij een minnelijke schikking vervalt de straf in ruil voor een tegenprestatie. Meestal is dat de betaling van een geldsom. Tot nu toe kon een minnelijke schikking niet alleen tijdens het opsporingsonderzoek, maar ook tijdens het gerechtelijk onderzoek en zelfs nadat er een veroordelend vonnis uitgesproken was.

De hervorming beperkt die mogelijkheden. Voortaan is er geen minnelijke schikking meer mogelijk nadat een eindvonnis (in eerste aanleg) uitgesproken werd. In dat geval kan men dus niet langer aan een veroordeling ontkomen.

Bovendien worden de minnelijke schikkingen vanaf nu in het strafregister ingeschreven. Zo is elke rechter op

de hoogte van eventuele minnelijke schikkingen die werden getroffen ten aanzien van de personen die voor hem verschijnen. Tot nu toe had de strafrechter enkel weet van eerdere veroordelingen (minnelijke schikkingen zijn geen veroordelingen).

Vermindering werklast magistraten

De nieuwe wet moet ook de werklast van de parketmagistraten verlichten. Tot nu toe konden alleen magistraten de taken van het openbaar ministerie uitoefenen. Zij sporen misdrijven op, zodat de rechter zich kan uitspreken over de strafbaarheid van de feiten. De parketmagistraten verschijnen ook op de zittingen van de rechtbank en bepleiten daar hoe de strafwet in de betrokken zaak volgens hen moet worden toegepast.

De parketmagistraten worden bijgestaan door parketjuristen (gewone personeelsleden van Justitie) die de dossiers voorbereiden. Om het werk van de magistraten te verlichten, zullen minder ingewikkelde opdrachten voortaan aan parketjuristen kunnen worden toevertrouwd. Dat kan bijvoorbeeld wanneer een politierechtbank zich moet uitspreken over verkeersongevallen met uitsluitend materiële schade. De jurist blijft wel onder het toezicht, het gezag en de verantwoordelijkheid van een parketmagistraat staan.

Andere vernieuwingen

De nieuwe wet wil ook de werklast van de rechter in hoger beroep en de raadsheren bij het Hof van Cassatie verlichten.

Daarom moeten partijen die in beroep gaan voortaan in hun verzoekschrift vermelden welke punten van de aangevochten beslissing volgens hen moeten worden gewijzigd.

Verder kan de rechter vanaf nu termijnen vastleggen binnen dewelke de partijen hun conclusies moeten indienen. Bij niet-naleving van die termijnen wordt er met de conclusies in beginsel geen rekening gehouden.

Ten slotte wordt het aantal gevallen waarin een onmiddellijk cassatieberoep kan worden ingesteld, beperkt. Tot nu toe was het in bepaalde gevallen toegelaten om de wettigheid van bepaalde rechterlijke beslissingen voorafgaand aan de veroordeling of vrijspraak, aan te vechten bij het Hof van Cassatie. Dat zal voortaan, in sommige gevallen, alleen nog mogelijk zijn aan het einde van het proces.

Doc nr. 1219

Doc nr. 1418

Meer info

U vindt de wetsontwerpen betreffende de hervorming van justitie op www.dekamer.be, in de rubriek Documenten > Volledig overzicht.

- Hervorming van het burgerlijk procesrecht: document nr. 1219
- Hervorming van het strafrecht en de strafvordering: document nr. 1418

Hof van Cassatie

Het Hof van Cassatie oordeelt **enkel 'in rechte'** en niet 'in feite'. Het gaat m.a.w. alleen na of de wet juist geïnterpreteerd en toegepast werd en of er geen procedurefouten werden gemaakt.

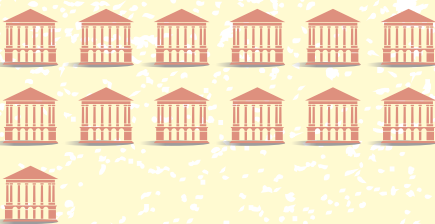
Het Hof doet geen uitspraak over de grond van de zaak. Het is dus geen 'hoger beroep', vermits de zaak niet volledig wordt herbekeken.

Hof van beroep (strafkamer)

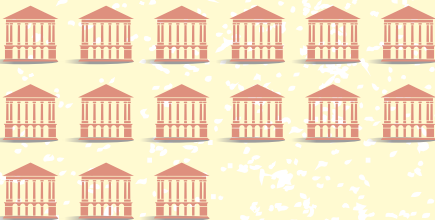
De strafkamer van het hof van beroep beoordeelt de beroepen die worden ingesteld tegen de vonnissen van de correctionele rechtbank.

In het arrest spreekt het hof zich opnieuw uit over de grond van de zaak

Correctionele rechtbank

De correctionele rechtbank (d.i. een kamer van de rechtbank van eerste aanleg) oordeelt over **'wanbedrijven'** (een tussencategorie van misdrijven) of **'gecorrectionaliseerde misdaden'** (ernstigere misdrijven waarvoor verzachtende omstandigheden worden aangenomen). Ze behandelt ook de beroepen tegen vonnissen van de politierechtbank.

Politierechtbank

De politierechtbank oordeelt over de meeste **'overtredingen'** (lichte misdrijven) en ernstigere misdrijven die als overtreding worden gekwalificeerd omdat er verzachtende omstandigheden worden aangenomen.

Ze doet ook, ongeacht het bedrag, uitspraak over vorderingen tot schadevergoeding ten gevolge van een verkeersongeval en over een aantal misdrijven die verband houden met verkeersongevallen.

Openbaar ministerie

Het openbaar ministerie vertegenwoordigt bij elke rechtbank of elk hof de belangen van de maatschappij. Het openbaar ministerie heeft als hoofdtak misdrijven op te sporen, de vermoedelijke daders te vervolgen en de straffen uit te voeren.

Magistraat

De 'rechterlijke ambtenaren' die aan het openbaar ministerie verbonden zijn, worden parketmagistraten genoemd. Magistraten die verbonden zijn aan de rechtbank zelf (de zetel), worden rechters of raadsheren (dit zijn de rechters in de hogere rechtscolleges) genoemd. Magistraten hebben een specifiek statuut waarvan de belangrijkste principes, onder meer hun onafhankelijkheid, in de Grondwet staan.

De Kamer controleert en begeleidt Comité P en Comité I

In het vorige nummer van dit magazine wijdden we een artikel aan de controle van de Kamer op de federale regering. Maar de controletaak van de Kamer is veel ruimer. Zo is er in de Kamer ook een bijzondere commissie die toezicht houdt op het Vast Comité P en het Vast Comité I. Die twee organen werden in 1991 bij wet opgericht om respectievelijk de politiediensten en de veiligheids- en inlichtingendiensten te controleren. Bovendien houden de Vaste Comités P en I samen toezicht op het coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (OCAD) dat in 2006 werd opgericht.

Vast Comité P en Vast Comité I: het zijn namen die we de voorbije maanden regelmatig hoorden in de media. Dat heeft onder meer te maken met de

terroristische aanslagen in Brussel en Zaventem en met de aanslagen in Parijs, gepleegd en voorbereid door personen die in de maanden voor de aanslagen in ons land verbleven. Zowel in binnen- als buitenland rezen er vragen over de rol en de werking van de Belgische politie- en inlichtingendiensten. Hadden we die aanslagen niet kunnen voorkomen?

Van de onderzoeken die de Vaste Comités P en I uitvoeren, wordt een verslag opgemaakt. Dat verslag wordt vervolgens besproken in de begeleidingscommissie in de Kamer. De uiteindelijke bedoeling is te komen tot een betere werking van de politie- en veiligheidsdiensten. In dit artikel leest u meer over de rol van de begeleidingscommissie en over de taken en de werking van de Vaste Comités P en I.

Wie controleert wie, en hoe wordt er samengewerkt?

Nood aan controle

Dat er toezicht is op de werking van de politie- en veiligheidsdiensten vinden we vandaag een normale zaak. Toch is dat toezicht er niet altijd geweest. De controle-organen, het Vast Comité P voor de politiediensten en het Vast Comité I voor de veiligheids- en inlichtingendiensten, werden pas in 1991 opgericht. Dat gebeurde nadat in de jaren tachtig was gebleken dat de politie- en veiligheidsdiensten niet optimaal werkten en dat er een gebrek aan coördinatie was tussen de verschillende korpsen en diensten. Denken we maar aan de moorden, inbraken en overvallen van de Bende van Nijvel van 1982 tot 1985, aan

politie- en veiligheidsdiensten wordt hersteld.

Daarom stelt de regering voor om een onafhankelijk controlesysteem op de werking van de politie- en inlichtingendiensten in te stellen, in het bijzonder met het oog op het vrijwaren van de fundamentele rechten en vrijheden van de burger en op het bevorderen van de doelmatigheid en de coördinatie van deze diensten."

Begeleidingscommissie in de Kamer

Extra info

Aansluitend op de oprichting van de Vaste Comités P en I werd in het Parlement een bijzondere commissie opgericht belast met de parlementaire begeleiding van die controle-organen.

De begeleidingscommissie houdt eindtoezicht op de opdrachten van het Vast Comité P en het Vast Comité I. Ze bespreekt de onderzoeksverslagen en het jaarverslag. En ze kan de vaste comités met onderzoeksopdrachten belasten. Zo beval de Kamer enkele jaren geleden een onderzoek naar misbruik met premies in een bepaalde politiezone.

Aangezien deze commissie heel gevoelige informatie behandelt, vergadert ze met gesloten deuren.

Het is de Kamervoorzitter zelf die deze belangrijke commissie voorziet.

Voor alle duidelijkheid: deze parlementaire controle door de begeleidingscommissie is een vorm van externe controle. Ze komt bovenop de interne controle, uitgeoefend door de hiërarchie en de inspectiediensten.

de aanslagen van de C.C.C. in 1984 en 1985 en aan het Heizeldrama uit 1985. In diezelfde periode kwam ook aan het licht dat er problemen waren met de veiligheids- en inlichtingendiensten. De naam Gladio doet bij sommigen misschien een belletje rinkelen. Gladio was de naam van een officieus internationaal netwerk dat in de jaren vijftig, ten tijde van de Koude Oorlog, opgericht was als verweermiddel tegen een mogelijke invasie van troepen uit de Sovjet-Unie. En Gladio bleek ook vertakkingen te hebben binnen de Belgische veiligheidsdiensten. Dat geheime netwerk ontsnapte aan elke democratische controle. In bepaalde periodes was zelfs de bevoegde minister er niet van op de hoogte, en zo iets is in ons land natuurlijk onaanvaardbaar en onwettelijk.

Deze en andere omstandigheden gaven aanleiding tot een eerste grondige hervorming van de politie- en inlichtingendiensten en tot de oprichting van

het Vast Comité P en het Vast Comité I. Op 17 oktober 1990 diende de toenmalige regering in de Kamer een wetsontwerp in tot oprichting van het Vast Comité P en het Vast Comité I. Ze motiveerde haar beslissing als volgt: "Opeenvolgende aantijgingen en geruchten hebben vragen doen rijzen over het correct functioneren van politie- en inlichtingendiensten in ons land en hebben het vertrouwen, dat de bevolking in deze diensten moet hebben, aangetast.

Indien deze aantijgingen gegrond zijn, is het voor de burgers en voor de democratie zelf van het grootste belang dat ze diepgaand worden onderzocht teneinde maatregelen te kunnen treffen om de gebreken en fouten voor de toekomst weg te werken. Indien de aantijgingen niet gegrond zijn, dan is het voor de burgers en de democratie van even groot belang dat dit door een onafhankelijk en gezaghebbend orgaan op een onomstotelijke manier wordt vastgesteld, zodat het vertrouwen van de bevolking in de

Scheiding der machten

De begeleidingscommissie vormt een belangrijke schakel in het proces dat begint bij toezicht en leidt naar betere wetgeving. De Kamer (wetgevende macht) kan de politie- en veiligheidsdiensten (uitvoerende macht) evenwel niet rechtstreeks controleren. De scheiding

der machten is in ons staatsbestel van het allergrrootste belang. Daarom werd de controle toevertrouwd aan onafhankelijke organen: het Vast Comité P en het Vast Comité I. Zij controleren en onderzoeken, en kunnen aanbevelingen doen. Maar met die aanbevelingen moet er vervolgens wel iets gebeuren. Ze moeten worden omgezet in wetten en regels, die

zorgen voor een betere werking van de politie- en veiligheidsdiensten. Daarom is er in de Kamer een begeleidingscommissie die de verslagen bestudeert en aan de Kamer kan voorstellen de aanbevelingen zo nodig om te zetten in wettelijke maatregelen.

Website

FAST COMITÉ P

Voluit: Vast comité van toezicht op de politiediensten

Oprichting: wet van 18 juli 1991

www.comitep.be

WAT DOET HET COMITÉ P?

- Toezicht uitoefenen op de werking van de politiediensten
- Waken over de manier waarop de politie de basisvrijheden en de grondrechten van de burgers respecteert
- Klachten van burgers onderzoeken met het oog op het formuleren van algemene aanbevelingen
- Belangrijk: **het Comité P is geen ombudsdienst**. Het is niet opgericht om individuele problemen van een burger met de politie op te lossen.

Aanbevelingen formuleren aan het adres van de (politie)overheden, het parlement en de regering

Samenstelling

Het Vast Comité P bestaat uit drie componenten: het Vast Comité (de vijf raadsheren), de Administratie en de dienst Enquêtes.

De vijf raadsheren van het Vast Comité P worden door de Kamer benoemd voor een termijn van zes jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar.

Website

FAST COMITÉ I

Voluit: Vast comité van toezicht op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten

Oprichting: wet van 18 juli 1991

www.comiteri.be

WAT DOET HET COMITÉ I?

Het Vast Comité I controleert de activiteiten en de werking van de Staatsveiligheid en de Algemene Dienst inlichting en veiligheid. Het Comité I gaat onder meer na of deze veiligheidsdiensten bij de uitvoering van hun opdrachten de wet- en regelgeving naleven en of ze efficiënt te werk gaan.

Het Vast Comité I oefent toezicht uit door middel van onderzoeken die het opstart op eigen initiatief, op vraag van het parlement, de bevoegde minister of overheid, of ingevolge een klacht van een burger.

Samenstelling

Het Vast Comité I is samengesteld uit drie raadsheren. Ze worden door de Kamer benoemd voor een termijn van zes jaar (de huidige raadsheren werden vóór de Staatshervorming van 2014 nog door de Senaat benoemd). Hun mandaat is hernieuwbaar. Het Vast Comité I wordt bijgestaan door een griffier en zijn administratieve staf en door de Dienst Enquêtes.

Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (OCAD)

Het coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse is operationeel sinds 1 december 2006.

Dit overheidsorgaan maakt evaluaties over de terroristische en extremistische dreigingen in en tegen België. Het doet dit voornamelijk op basis van inlichtingen die het verkrijgt van ondersteunende diensten (de Staatsveiligheid, de federale en de lokale politie...).

Tax shift

Belga Image

"Ons land is al geruime tijd koploper op het vlak van loonkosten. Bovendien is het deel van het loon dat effectief naar de werknemer gaat te laag. Van de totale loonkost gaat 55 % naar de overheid, terwijl slechts 45 % als nettoloon naar de werknemer gaat. Het is die scheeftekening die de regering wil aanpakken." Dat zei de minister van Financiën toen hij het wetsontwerp voor meer jobs en meer koopkracht, beter bekend onder de naam *tax shift*, in de Kamer voorstelde. De *tax shift* maakt deel uit van een groter geheel aan maatregelen die de federale regering neemt om het economisch klimaat te herstellen. Op 18 december 2015 nam de Kamer het wetsontwerp meerderheid tegen oppositie aan.

Tax shift betekent belastingverschuiving. De wet houdt een verschuiving in van belasting op arbeid naar belasting op consumptie en vermogen. Hierdoor dalen de lasten op arbeid en worden jobs aantrekkelijker voor werknemers en werkgevers. De nettolonen van de werknemers zullen er op vooruitgaan, vooral dan de laagste lonen. Het Federaal Planbureau en de Nationale Bank berekenden dat de *tax shift* tussen 45 000 en 65 000 extra jobs kan opleveren.

De maatregelen van de *tax shift* vallen uiteen in twee luiken:

- de maatregelen die dienen om de *tax shift* te financieren;
- de maatregelen die de competitiviteit van de bedrijven en de koopkracht van de consument verhogen.

Doc nr. 1520

Verslag debat 091

Verslag debat 092

NieuwsuitDeKamer @DeKamerBE · 16 Dec 2015
Deze morgen plenaire vergadering over bespreking [#begroting2016](#), live te volgen op onze website via [tinyurl.com/pabrjg8](#).

↳ 2 ❤️ ...

NieuwsuitDeKamer @DeKamerBE · 15 Dec 2015
Wetsontwerp ivm versterking [#jobcreatie](#) [#koopkracht](#) [#taxshift](#) op de agenda van de comm Bedrijfsleven en Financiën - [tinyurl.com/gncsyto](#)

↳ 1 ❤️ ...

NieuwsuitDeKamer @DeKamerBE · 14 Dec 2015
De commissies Sociale zaken en [#Financiën](#) bespreken wetsontwerp ivm versterking [#jobcreatie](#) [#koopkracht](#) [#taxshift](#) - [tinyurl.com/gncsyto](#)

↳ 1 ❤️ 2 ...

Maatregelen die de *tax shift* financieren

- Consumptie en vermogen worden meer belast

- De roerende voorheffing gaat van 25 % naar 27 %.
- De accijnzen op bepaalde alcoholvrije dranken (de zogenaamde frisdrank-taks) en op tabak worden verhoogd.
- Bepaalde esthetische ingrepen en behandelingen zijn voortaan niet meer vrijgesteld van btw.
- Wie beursgenoteerde aandelen, opties, warrants of andere financiële producten, uitsluitend gebaseerd op aandelen, zeer snel weer verkoopt, zal belast worden op de meerwaarde (de zogenaamde speculatietaks).

Maatregelen die het concurrentievermogen en de koopkracht verhogen

- Bedrijven concurrentiëler maken door de loonlasten en de vennootschapsbelasting te verlagen
- Het basistarief van de werkgeversbijdrage wordt verlaagd tot 25 % in 2018.
- Investeren wordt voor KMO's fiscaal interessanter. Ze zullen een hoger bedrag aan investeringen fiscaal in mindering kunnen brengen.
- Er komt een algemene verhoging van de investeringsaftrek voor productie-investeringen voor nieuwe hoogtechnologische producten.
- Om ploegenarbeid in hoogtechnologische sectoren zowel voor de werknemer als voor de werkgever aantrekkelijker te maken, wordt de bedrijfsvoorheffing verlaagd.

- De koopkracht van de werknemers verhogen door een aantal belastingtarieven aan te passen en de forfaitaire beroepskosten te verhogen over de periode 2016-2019.

Deze maatregelen zorgen ervoor dat 70 % van alle werknemers vanaf januari 2016 meer dan 50 euro extra per maand overhoudt.

Wat vindt de oppositie van de *tax shift*?

Website

De Kamer nam het wetsontwerp over de *tax shift*

Federaal Planbureau

Het Federaal Planbureau (FPB) is een instelling van openbaar nut. Ze maakt studies en vooruitzichten over economische en sociale kwesties en over aangelegenheden van milieubeleid. De deskundigheid van het FPB staat ter beschikking van de regering, het parlement, de sociale partners en nationale en internationale instellingen.

<http://www.plan.be>

aan tijdens de plenaire vergadering van 18 december 2015. Van de 150 Kamerleden stemden 50 tegen de hervorming.

De tegenstemmers stellen onder meer dat de *tax shift* niet voldoende gefinancierd is. De *tax shift* zou budgettair neutraal moeten zijn. De som van de vermindering van de lasten op arbeid zou gelijk moeten zijn aan de verhoging van andere belastingen, maar dat is niet het geval.

Verder betreuren ze dat winsten uit kapitaal nog altijd onvoldoende belast worden. De regering voerde een reeks belastingen op kapitaal in (kaaimantaks, speculatietaks, karaattaks...), maar die brengen niet voldoende op. Bovendien worden de positieve effecten van de *tax shift* voor de gewone burger tenietgedaan door nieuwe taken (zoals de btw-verhoging op elektriciteit).

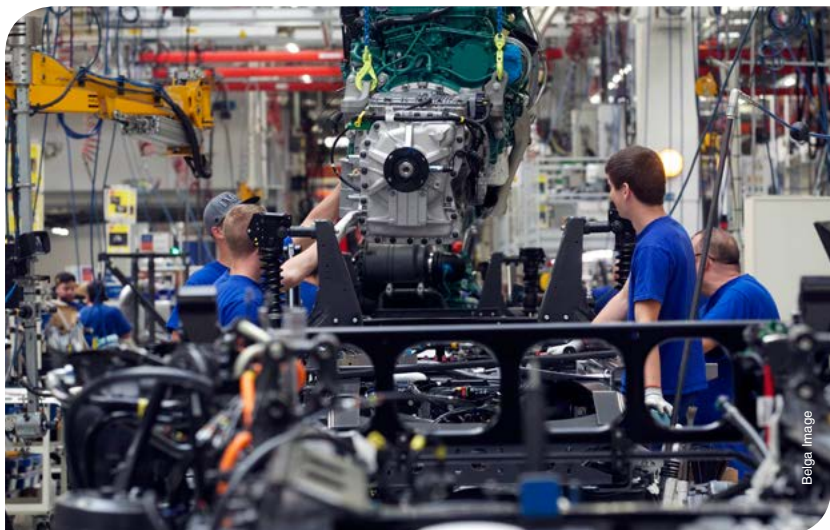
Ten slotte vinden sommige leden van de oppositie dat de regering beter met voorrang de fiscale fraude zou aanpakken. De inning van de belastingen verloopt niet optimaal. De belastinginkomsten voor 2016 werden begin maart 2016 maar liefst 1,8 miljard euro lager ingeschat dan bij de opmaak van de begroting.

Roerende voorheffing

Roerende voorheffing is een belasting die geheven wordt op inkomsten uit roerende goederen. Het is bijvoorbeeld de belasting die we betalen op dividenden of op de interesten van onze spaarrekening (boven het vrijgestelde bedrag van 1 880 €).

Belga Image

Belga Image

De tax shift moet extra jobs opleveren.

Een donderdag in de Kamer

Donderdag is een bijzondere dag in de Kamer: de 150 Kamerleden komen dan bijeen voor de plenaire vergadering. In de plenaire vergadering komen de twee hoofdtaken van de Kamer aan bod: de regering controleren en wetten maken. Tijdens het vragenuurtje wordt de regering ondervraagd over haar beleid. Vervolgens wordt er gedebatteerd en gestemd over nieuwe wetteksten.

Het vragenuurtje

In de plenaire vergadering op donderdagnamiddag organiseert de Kamer wekelijks een vragenuurtje. De Kamerleden krijgen dan de gelegenheid om de regering te ondervragen over actuele onderwerpen van algemeen belang. Het vragenuurtje maakt deel uit van een hoofdtak van de Kamer: de regering controleren.

De Kamerleden moeten het onderwerp van hun vraag op voorhand aan de Kamervoorzitter bezorgen. Hij brengt de regeringsleden op de hoogte en ordent de vragen voor de vergadering. De Kamerleden krijgen daarvoor de tijd tot 11 uur van de dag van de plenaire vergadering. De regeringsleden ontvangen de vragen dus slechts enkele uren

vóór het begin van het vragenuurtje. Dat maakt het mogelijk om de regering ook over de meest recente ontwikkelingen aan de tand te voelen.

Het vragenuurtje begint meestal om 14.15 uur en verloopt volgens een vast stramien. Het Kamerlid dat de vraag stelt krijgt twee minuten om zijn betoog te doen. Vervolgens beschikt het regeringslid over twee minuten om daarop te antwoorden namens de regering. Ten slotte krijgt de vraagsteller nog één minuut om te reageren op het antwoord van het regeringslid. Vaak hebben de sprekers echter meer te vertellen dan dat ze in de hen toegemeten spreektijd kunnen zeggen. Het gebeurt dan ook geregeld dat de Kamervoorzitter de sprekers moet herinneren aan hun beperkte spreektijd.

Deze werkwijze maakt het vragenuurtje tot één van de meest bevattelijke en zichtbare vormen van politieke controle door de Kamer op de regering. De sprekers moeten immers in enkele minuten tijd, en in principe zonder de hulp van documenten of spiekbriefjes, hun standpunt vertolken. Bovendien kan het publiek de vergadering op verschillende manieren gemakkelijk volgen (zie uitsnijing op pag. 16). Ook de media besteden ruim aandacht aan het vragenuurtje.

Wist u dit?

De meeste Kamerleden maken deel uit van een groep van gelijkgestemde Kamerleden, die meestal tot dezelfde politieke partij behoren. Dat noemt men een politieke fractie. Op donderdagochtend overleggen de Kamerleden met de leden van hun politieke fractie over hun parlementaire werkzaamheden (fractievergadering).

Het wetgevende werk

Na afloop van het vragenuurtje behandelt de plenaire vergadering de overige agendapunten. Het wetgevende werk neemt daarbij een centrale plaats in. Naast het controleren van de regering vormt het maken van wetten immers één van de hoofdtaken van de Kamer.

De plenaire vergadering behandelt één voor één de verschillende wetsontwerpen en wetsvoorstellen die op de agenda staan. Indien een nieuwe wettekst voorgesteld wordt door de regering noemt men dat een **wetsontwerp**. Indien het initiatief uitgaat van één of meer Kamerleden spreken we van een **wetsvoorstel**.

Eerst worden de grote lijnen en principes van het wetsontwerp of wetsvoorstel besproken tijdens de algemene bespreking. Die begint met het verslag van de werkzaamheden in commissie (*zie Wist u dit?*). Het wetsontwerp of wetsvoorstel is namelijk eerst bestudeerd door een beperkte groep van 17 Kamerleden die samen een commissie vormen. Eén of meer Kamerleden brengen namens de commissie verslag uit aan de plenaire vergadering over de werkzaamheden van de commissie. Vervolgens kunnen de Kamerleden die dat wensen hun standpunt naar voren brengen. De Kamerleden kunnen ook voorstellen om de tekst te wijzigen. Een dergelijk voorstel tot wijziging heet een amendement.

Vervolgens worden de artikels van het wetsontwerp of wetsvoorstel en de amendementen één voor één besproken tijdens de artikelsgewijze bespreking. Deze bespreking gaat niet over de

algemene beginselen maar over de concrete uitwerking van het wetsontwerp of wetsvoorstel in de verschillende artikelen, en is technischer van aard.

Na de bespreking neemt de Kamer een definitief standpunt in over het wetsontwerp of wetsvoorstel door erover te stemmen: na de stemming over ieder artikel afzonderlijk spreken de Kamerleden zich uit over het geheel door voor of tegen te stemmen, of zich te onthouden. Een wetsontwerp of

wetsvoorstel wordt aangenomen indien het meer ja-stemmen dan nee-stemmen krijgt en op voorwaarde dat 76 van de 150 Kamerleden aanwezig zijn. Vaak worden de stemmingen gegroepeerd aan het einde van de plenaire vergadering.

De vergadering eindigt gewoonlijk met de goedkeuring van de agenda voor de volgende vergadering.

Wist u dit?

- De 150 Kamerleden vergaderen niet enkel in de plenaire vergadering. Op de andere weekdagen (voornamelijk op dinsdag en woensdag) komen de Kamerleden bijeen in **commissies**. Dit zijn groepen van in regel 17 Kamerleden die gespecialiseerd zijn in bepaalde materies zoals justitie, volksgezondheid, ... Een wetsontwerp of wetsvoorstel wordt eerst behandeld in de bevoegde commissie. Vervolgens wordt het behandeld in de plenaire vergadering en spreekt de Kamer zich definitief uit over de tekst. Daarnaast oefenen de commissieleden ook controle uit op de regering, onder meer door mondelinge vragen te stellen aan de regeringsleden.
- Na afloop van de parlementaire procedure wordt een officiële kopij gemaakt van de aangenomen wetsontwerpen en wetsvoorstellen: het zogenaamde **perkament**. Dat document wordt aan de Koning overgezonden, die het samen met de bevoegde minister(s) ondertekent. Vervolgens wordt de nieuwe wet bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad zodat de burgers er kennis van kunnen nemen en de wet kan worden toegepast.

Tijdsverloop van een doorsnee donderdag (vereenvoudigd)

Voormiddag	Vergaderingen van de politieke fracties
11.00 uur	Deadline voor het insturen van vragen voor het vragen uur
14.15 uur	Vragen uur Debat over wetsontwerpen en wetsvoorstellen Stemmingen over de afgehandelde wetsontwerpen en wetsvoorstellen

Volg de plenaire vergadering

Naar livestream

- Kijk naar de livestream met simultaanvertaling (en herbekijk de vergadering) op de website van de Kamer
- Volg ons op Twitter @DeKamerBE
- Kom de vergadering bijwonen in de tribune van de Kamer
- Lees de verslagen achteraf in het Nederlands en het Frans op de website van de Kamer (zie documenten \ plenaire vergadering: het integraal verslag met de woordelijke weergave van de debatten en het beknopt verslag met een samenvattende analyse).

Strijd tegen de illegale houthandel

Doc nr. 1260

De wereldwijde illegale houthandel vormt een gigantisch probleem, zowel op ecologisch, economisch als sociaal vlak. De problematiek is al langer gekend en de Europese Unie heeft jaren geleden al maatregelen getroffen. De zogenaamde 'Houtverordening', die op 3 maart 2013 in werking is getreden, verbiedt het op de markt brengen van illegaal gewonnen hout en producten die van dergelijk hout gemaakt zijn. Dat verbod is echter onvolledig en op het vlak van controle loopt een en ander mank. Op 28 januari 2016 nam de Kamer een voorstel van resolutie aan om de strijd tegen de illegale houthandel op te voeren. De Kamer vraagt dat de federale regering meer personeel ter beschikking stelt voor controle en dat ze meer werk maakt van sanctionering. De Kamer pleit ook voor samenwerking met onafhankelijke organisaties voor waarneming en controle.

Bossen zijn om velerlei redenen belangrijk voor de mens. Bossen zijn onontbeerlijk om de klimaatverandering binnen de perken te houden. Daarnaast hebben ze ook een economische en sociale functie. Ze bieden onderdak aan 80 % van de biodiversiteit op aarde en zijn voor ongeveer 1,6 miljard mensen een bron van voedsel, brandstof, bouw materiaal en inkomsten. Voorts is de Wereldgezondheidsorganisatie van oordeel dat 65 à 80 % van de wereldbevolking een beroep doet op medicijnen uit het bos.

Europese verordening

Europa is zich bewust van de ontbossingsproblematiek en van de rol die bossen spelen in de strijd tegen de opwarming van de aarde. In 2010 hebben het Europees Parlement en de Raad een nieuwe verordening aangenomen

Feiten en cijfers

- Elk jaar wordt 13 miljoen hectare bos vernield. Dat komt overeen met vier keer de oppervlakte van België.
- Tussen 15 en 30 % van de wereldwijd geproduceerde hoeveelheid hout is afkomstig van illegale houtwinning. Die sluikehandel is gekoppeld aan andere vormen van georganiseerde criminaliteit.
- De wereldwijde illegale handel brengt jaarlijks tussen 10 en 15 miljard euro op. Dat bedrag is vergelijkbaar met de opbrengst van de drugshandel. De illegale houtkap kan zware sociale gevolgen hebben en kan conflicten veroorzaken tussen de plunders en de lokale bevolking.
- België is dankzij de haven van Antwerpen de vierde grootste invoerder van hout in de Europese Unie en staat zelfs op de tweede plaats voor houtimport uit het Amazonewoud.
- De hoeveelheid hout die in de haven van Antwerpen wordt gelost is de afgelopen jaren sterk gestegen: van 182 000 ton in 2010 naar 280 000 ton in 2014.

om de illegale houthandel te bestrijden. Op 3 maart 2013 is de verordening in werking getreden.

De Houtverordening bepaalt dat ondernemingen die hout of houtproducten in de Europese Unie invoeren, moeten

150 Kamerleden rechtstreeks verkozen in 11 kieskringen

open **vld**

14

PARTI POPULAIRE

GROEN

DÉFI

12

2

13

ptb-go!
super social

2

23

REG E

REGERING

Siegfried Bracke

Kamervoorzitter

				
Gwenaelle Gronovius	Fabienne Winckel	Philippe Blanchart	Eric Thiebaut	Willy Demeyer
				
Nival Ben Hamou	Emir Kir	Julie Fernandez Fernandez	Ozlem Ozgen	Ozlem Ozgen

20

3

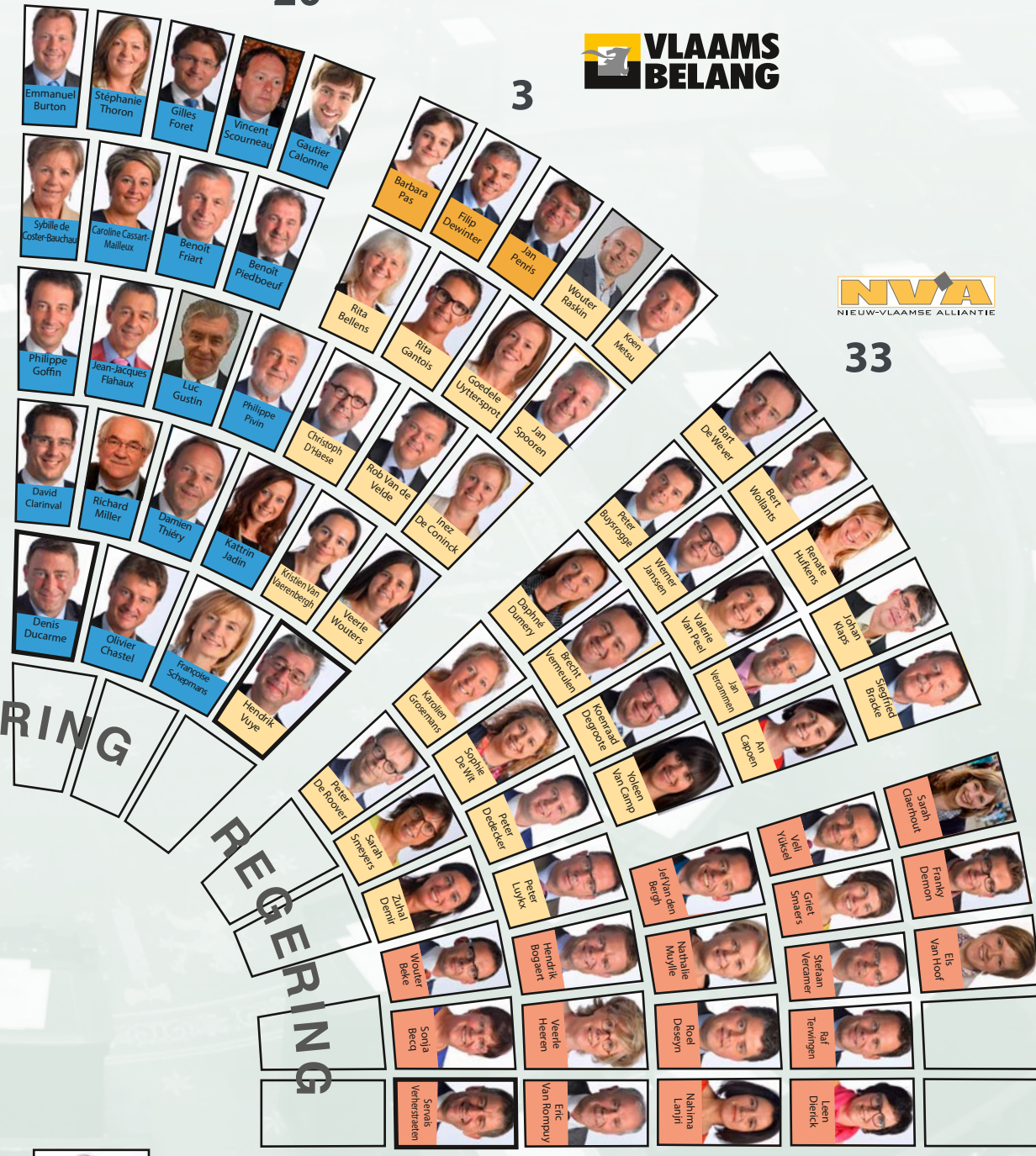
33

18

9
centre démocrate humaniste

(Vervolg pagina 17)

voldoen aan het 'zorgvuldigheidsprincipe'. Ze moeten een reeks maatregelen treffen en procedures toepassen om het risico op import van illegaal gekapt hout en producten van illegaal gekapt hout zo veel mogelijk te beperken. De ondernemingen moeten het risico analyseren en zich ervan vergewissen dat het hout legaal gewonnen werd.

De Europese regelgeving is evenwel voor verbetering vatbaar. De Houtverordening verbiedt dat illegaal gewonnen hout en afgeleide producten op de markt worden gebracht, maar het verbod is onvolledig. De verordening is bijvoorbeeld niet van toepassing op stoelen of muziekinstrumenten, noch op uitgeversproducten zoals boeken, kranten of tijdschriften. Volgens de ngo World Wide Fund (WWF) geldt de verordening voor 59 % van de houtproducten niet. Voor die producten wordt de herkomst van het hout dus niet gecontroleerd. Bij de invoer van afgewerkte producten

verloopt de controle hoe dan ook moeilijker. Welke garanties zijn er dat afgewerkte producten die in het buitenland geproduceerd werden, vervaardigd zijn uit hout dat legaal gewonnen werd? Bovendien wordt de verordening niet in alle EU-lidstaten op dezelfde manier toegepast.

Hoorzittingen in de Kamer

Een aantal Kamerleden beet zich vast in de problematiek en bundelde maar liefst zestien verzoeken aan de federale regering in een voorstel van resolutie. Op 28 januari nam de Kamer de tekst met eenparigheid van stemmen aan.

Tijdens de parlementaire voorbereiding gingen de leden van de commissie Volksgezondheid (die ook bevoegd is voor milieuvraagstukken) in gesprek met personen en organisaties die bij de houthandel betrokken zijn. De Kamercommissie organiseerde

hoorzittingen met vertegenwoordigers van de Europese Commissie, de vertegenwoordiger van de milieuminister, de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, de Administratie voor Douane en Accijnzen, de Belgische Federatie van Hout Invoerhandel, Greenpeace en het WWF.

Pijnpunten

Uit de hoorzittingen bleek dat ons land niet over voldoende middelen beschikt om de Europese regelgeving te doen naleven. Ons land kan maar werk maken van doeltreffende controle als de administratie over voldoende financiële middelen en personeel beschikt en dat personeel correct opgeleid is. Ook op het stuk van sanctionering schort er wat. De straffen op de niet-naleving van de regelgeving blijken voldoende hoog, maar het ontbreekt aan capaciteit om ze in de praktijk af te dwingen. De sector van de houtinvoerders klaagt

België is dankzij de haven van Antwerpen de vierde grootste invoerder van hout in de Europese Unie.

dan weer de complexiteit van de situatie aan. De importeurs moeten immers zelf nagaan of werd voldaan aan alle wetten en regels die in het land van herkomst van toepassing zijn. Daarbij moeten ze oordelen over de wettigheid en geloofwaardigheid van documenten die door de overheden van het exportland werden uitgegeven.

Verscheidende Kamerleden wijzen erop dat het helaas niet volstaat om de documenten te controleren. De overheden die de certificaten afgeven, zijn in bepaalde gevallen zelf betrokken bij de productie en commercialisering van hout, en soms is er sprake van corruptie of vervalsing van documenten.

Wat vraagt de Kamer aan de regering?

De Kamerleden vragen dat de federale regering het controlevermogen van de bevoegde diensten opvoert door meer personeel en middelen ter beschikking te stellen. De overheidsdiensten moeten in staat zijn om de spelers op de markt (de houtinvoerders, handelaars,...) goed te informeren en hen zo nodig hulp en technische raad te geven. Vooral kleine ondernemingen hebben daar nood aan. Ze vragen ook dat de bevoegde instantie bij elk vastgesteld misdrijf doeltreffende en afschrikkende sancties zou opleggen.

Voorts vragen de Kamerleden dat ons land, samen met zijn regionale en internationale partners, risico-exportlanden zou helpen in de strijd tegen corruptie en vervalsing van documenten. Het voorstel van resolutie wil evenwel niet de indruk wekken dat een certificaat dat door een overheid werd afgeleverd systematisch verdacht is.

De Kamerleden vinden het belangrijk dat ons land stelselmatig samenwerkt met andere lidstaten van de Europese Unie om te komen tot een vlotte uitwisseling van gegevens en *best practices*.

Ze vragen ook dat de Belgische regering op Europees niveau zou ijveren voor een bredere toepassings sfeer van de Houtverordening. Die verordening zou op alle afgeleide houtproducten van toepassing moeten zijn om fraude en concurrentievervalsing te voorkomen.

De Kamerleden wensen dat er steun wordt verleend aan geloofwaardige onafhankelijke instanties voor waarneming in de belangrijkste landen die hout produceren of leveren, en dat er ook in België een onafhankelijke instantie komt voor waarneming en controle.

De tekst van de resolutie streeft ten slotte naar een betere traceerbaarheid van het hout en van de afgeleide houtproducten en naar meer transparantie voor de consument, onder meer via de etikettering.

De werking en de doeltreffendheid van de Houtverordening worden op regelmatige basis geëvalueerd. De Europese Commissie werkt daarbij samen met de lidstaten. De resolutie van de Kamer van volksvertegenwoordigers kan in dat evaluatieproces een plaats krijgen.

Resolutie

Behalve wetten kan de Kamer ook resoluties aannemen. Met een voorstel van resolutie zetten één of meer Kamerleden hun standpunt over een bepaald onderwerp uiteen en vragen ze de regering vervolgens om rond bepaalde maatschappelijke of internationale problemen actie te ondernemen. Aangenomen resoluties hebben geen 'kracht van wet', maar de regering moet de Kamer wel inlichten over de manier waarop ze aan de resolutie gevolg heeft gegeven.

Verordening

Een verordening is een van de wetgevingsinstrumenten van de Europese Unie. Een verordening is bindend voor alle lidstaten en is rechtstreeks van toepassing. Ze hoeft niet eerst in nationale wetten te worden omgezet.

Meer info

U vindt de volledige tekst van de resolutie op www.dekamer.be > Documenten > Parlementaire stukken van de Kamer > Document nr. 1260

Of u klikt door naar het parlementair document in de elektronische versie van dit magazine.

Belg worden

Naturalisatie wordt de uitzondering

Eind 2012 werd de nationaliteitswet aanzienlijk verstrengd. Sindsdien is het aantal aanvragen om naturalisatie drastisch gedaald. Een stand van zaken.

Het Wetboek van de Belgische nationaliteit

Het Wetboek van de Belgische nationaliteit bestaat sinds 1984 en bepaalt hoe een vreemdeling de Belgische nationaliteit kan krijgen of verliezen. Er bestaan verschillende procedures, die we in twee categorieën kunnen onderbrengen: de naturalisatie en de nationaliteitsverklaring.

De snel-Belg-wet van maart 2000

In 2000 werd het Wetboek van de Belgische nationaliteit gewijzigd. De 'snel-Belg-wet' van 1 maart 2000 versoepelde de voorwaarden om Belg te worden aanzienlijk. Zo moesten aanvragers alleen nog aantonen sinds **minstens 3 jaar wettelijk in België te verblijven** (of 2 jaar indien de aanvrager vluchteling of staatloze was) en werd hen niet meer gevraagd hun taalkennis of hun bereidheid tot integratie te bewijzen. Ook werden de termijnen ingekort

waarbinnen het parket, de dienst Vreemdelingenzaken en de Staatsveiligheid hun advies over een aanvraag moesten uitbrengen, zodat er snel een beslissing kon vallen. Hierdoor werd de naturalisatie de snelste manier om Belg te worden en nam het aantal aanvragen een hoge vlucht.

De huidige nationaliteitswet

Door het enorme aantal naturalisatieaanvragen ingevolge de snel-Belg-wet liep de behandeling ervan veel vertraging op en werd de wachttijd steeds langer. Met de wet van 4 december 2012 werd het roer omgegooid: de naturalisatie werd opnieuw een uitzondering, een gunst die de Kamer van volksvertegenwoordigers kan verlenen. De andere procedures werden vereenvoudigd en werden de regel.

Naturalisatie: een gunst

Sinds 2013 kunnen enkel nog staatlozen een naturalisatieaanvraag indienen en personen die aan België buitengewone verdiensten bewijzen en daardoor een bijzondere bijdrage leveren aan de internationale uitstraling van ons land. Het kan gaan om verdiensten op wetenschappelijk, sportief of sociocultureel vlak. De naturalisatie kan bijvoorbeeld worden aangevraagd door personen

die een doctoraatstitel hebben behaald, sportlui van internationaal niveau, of personen die de eindselectie van een internationale cultuurwedstrijd hebben gehaald of internationaal aanzien genieten omwille van hun sociale en maatschappelijke inzet.

Voor de naturalisatie op basis van buitengewone verdiensten is **geen verblijfsduur meer vereist**, alleen een wettelijk verblijf op het ogenblik van de aanvraag. Staatlozen daarentegen kunnen maar genaturaliseerd worden als ze al minstens twee jaar wettelijk in België verblijven.

De Kamer beslist over naturalisatieaanvragen

In de Kamer van volksvertegenwoordigers is het de commissie Naturalisaties die de aanvragen onderzoekt en zich erover uitspreekt. Die commissie bestaat, net zoals de vaste commissies, uit 17 Kamerleden.

De commissie is gebonden door de wet, maar heeft daarnaast haar eigen criteria en huishoudelijk reglement. De commissieleden kijken alle facetten van het dossier na en onderzoeken o.a. de verblijfsvergunning van de aanvrager, zijn taalkennis, eventuele boetes of

veroordelingen, processen-verbaal, enz. De Kamer is niet gebonden aan een bepaalde termijn.

Indien een aanvraag wordt afgewezen, is **geen beroep mogelijk**. De aanvrager kan wel een nieuwe aanvraag indienen of een andere procedure opstarten, voor zover hij aan de voorwaarden voldoet. Per aanvraag betaalt hij 150 euro.

De goedgekeurde aanvragen worden aan de voltallige Kamer van volksvertegenwoordigers voorgelegd. Alle naturalisaties die de commissie voorstelt, worden gebundeld in een document waarover als wet gestemd wordt. De wet wordt vervolgens gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Zoals u ziet in de grafiek is het aantal naturalisatieaanvragen ingevolge de wetswijziging van december 2012 drastisch gedaald.

De aanvragen worden behandeld volgens de wetgeving van kracht op het moment van hun indiening. Dat betekent dat de aanvragen die vóór 2013 werden

ingediend en waarin nog geen beslissing is genomen, worden afgehandeld volgens de regels die toen van kracht waren.

Wanneer is iemand staatloos?

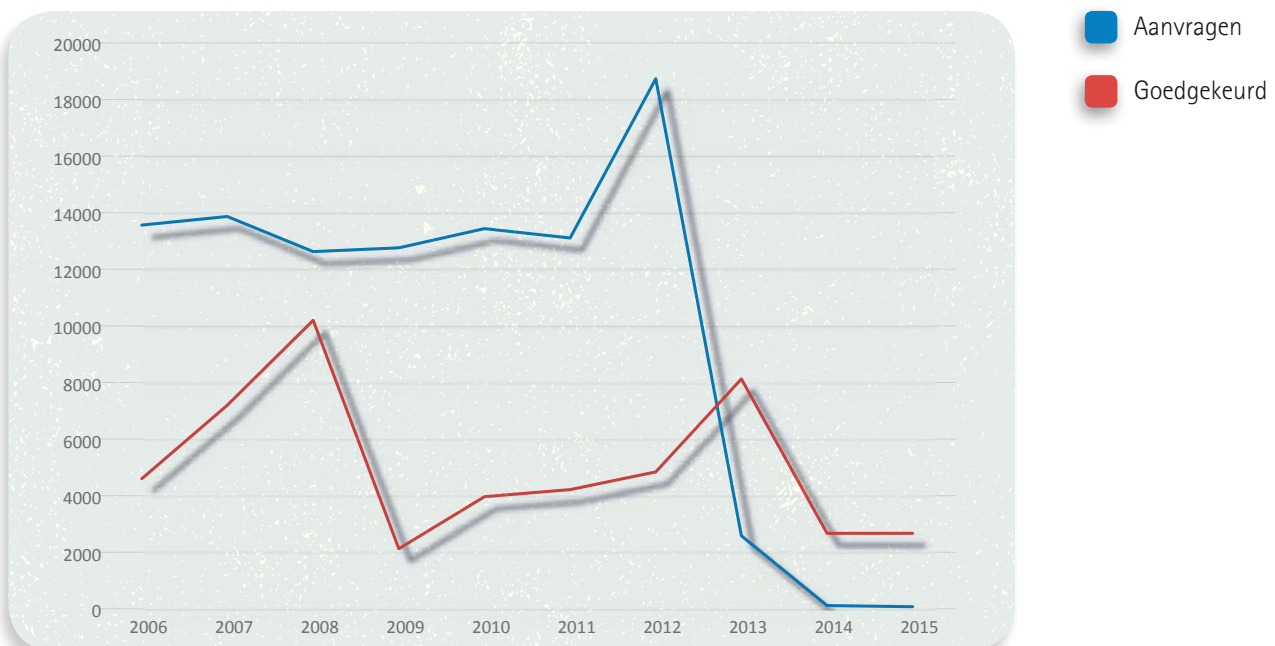
Volgens het Verdrag betreffende de status van Staatlozen uit 1954 is een staatloze 'een persoon die door geen enkele staat, krachtens diens wetgeving, als onderdaan wordt beschouwd'. Die persoon heeft dus van geen enkel land de nationaliteit. Zo is het bijvoorbeeld mogelijk dat iemand die geboren is in de voormalige republiek Joegoslavië uit Kosovaarse ouders maar nooit in Kosovo heeft gewoond, zich noch op de Servische noch op de Kosovaarse nationaliteit kan beroepen.

Kunnen vluchtelingen de Belgische nationaliteit verwerven?

Vluchtelingen die vandaag ons land binnenkomen en hier asiel vragen, kunnen **ten vroegste 5 jaar na hun erkenning als vluchteling** of een eventuele regularisatie van hun verblijfstoestand een aanvraag doen om Belg te worden door een **nationaliteitsverklaring** af te leggen.

Alleen indien zij het statuut van staatloze verkrijgen of buitengewone verdiensten aan België kunnen bewijzen, kunnen ze bij de Kamer een naturalisatieaanvraag indienen. Personen met buitengewone verdiensten kunnen dat zodra ze hun definitieve verblijfskaart hebben gekregen, staatlozen na 2 jaar.

Naturalisaties: evolutie afgelopen 10 jaar

De nationaliteitsverklaring

Om Belg te worden via een nationaliteitsverklaring zijn er wettelijke voorwaarden. Elke vreemdeling die aan de voorwaarden voldoet, heeft recht op de Belgische nationaliteit.

Wettelijke voorwaarden

Kinderen kunnen door een nationaliteitsverklaring Belg worden:

- hetzij omdat ze anders staatloos zouden zijn,
- hetzij omdat één van hun ouders Belg is,
- hetzij omdat ze in België zijn geboren.

Hun ouders (of adoptanten) moeten hiervoor een verklaring afleggen bij de gemeente.

Meerderjarigen kunnen zelf zo'n verklaring afleggen. Dat kan **na een wettelijk verblijf van ten minste 5 of 10 jaar in België**. Hiervoor gelden **integratiecriteria**. De aanvrager moet zijn taalkennis bewijzen, zijn maatschappelijke integratie, zijn economische participatie en/of zijn deelname aan het leven van zijn onthaalgemeenschap.

De aanvrager heeft de keuze tussen de korte procedure (na een verblijf van vijf jaar) en de lange procedure (na tien jaar). Voor wie nog maar vijf jaar in ons land verblijft, zijn de integratiecriteria strenger.

Voor een nationaliteitsverklaring wendt

de aanvrager zich tot de burgerlijke stand van zijn stad of gemeente. Die stuurt de verklaring vervolgens door naar het parket. De wet legt voor deze procedure termijnen vast die **een snelle beslissing** garanderen.

Als het parket zich tegen de verklaring verzet, **kan de aanvrager in beroep gaan** bij een rechtbank.

Jongerenparlement over 'Recht op Afbeelding'

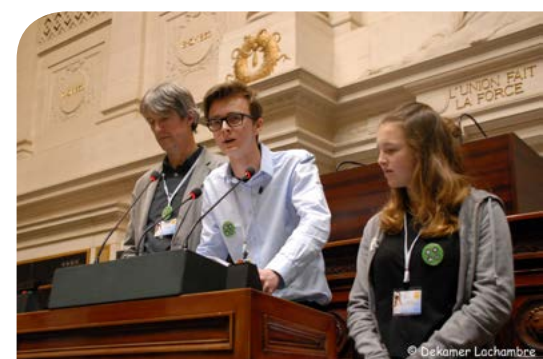
Foto's en filmpjes delen is leuk, maar niet zonder risico's

Hoe zit het met ons recht op privacy? Kunnen we weigeren om gefilmd te worden? Kunnen we verbieden dat beeldmateriaal over ons wordt verspreid? Deze en andere vragen stonden centraal tijdens het jongerenparlement dat de Privacycommissie in de Kamer van volksvertegenwoordigers organiseerde naar aanleiding van Data Protection Day.

Elk jaar op 28 januari viert gegevensbescherming haar feestdag: Data

Protection Day! Een internationale dag waarop organisaties wereldwijd het grondrecht privacy in herinnering brengen en aandacht vragen voor het hoe, wat en waarom van gegevensverwerking. Ook het jongerenproject 'ik beslis' van de Privacycommissie droeg een steentje bij, want geen beter moment om onze jongeren een handje te helpen met hun privacy.

Uit cijfers afkomstig van jongerentelefoon Awel blijkt dat nog te veel

jongeren vaak geen raad weten met de risico's verbonden aan het ongewenst verspreiden van hun beeldmateriaal. Dus vond de Privacycommissie het hoog tijd om het recht op afbeelding in de kijker te plaatsen. Want voor onze jongeren is een leven zonder online delen van beeldmateriaal ondenkbaar. Maar hoe zit het

dan met het recht op privacy? Kunnen we weigeren om gefilmd te worden en kunnen we verbieden dat beeldmateriaal over ons wordt verspreid? Pertinente vragen waarover de Privacycommissie graag jongeren zelf aan het woord liet.

Op vrijdag 29 januari 2016 verzamelden meer dan 120 jongeren, Franstaligen en Nederlandstaligen, in het parlement voor het allereerste jongerenparlement over het recht op afbeelding. Ze werden er ondergedompeld in een snelcursus recht op afbeelding en meteen werd duidelijk dat het online delen van beeldmateriaal niet zo evident is als het lijkt. En dat jongeren met heel wat vragen zitten, bleek al snel toen een ruime meerderheid aangaf al eens problemen te hebben gehad met foto's en filmpjes die zonder hun toestemming werden verspreid.

In vier thematische subcommissies gingen ze in debat met deskundigen. Ze deelden hun ervaringen en meningen rond de fenomenen sharenting, het filmen van de les, het verspreiden van beeldmateriaal op sociale netwerken en het recht op afbeelding in het kader van televisieprogramma's, inclusief e-reputation.

Al debatterend kwamen de deelnemers tot aanbevelingen voor staatssecretaris Bart Tommelein, die alvast beloofde ze ter harte te nemen. De staatssecretaris had voor de jongeren een duidelijke boodschap: Wees je bewust van wat je deelt en toon respect voor de privacy van anderen. Want delen is leuk, maar niet zonder risico's. Wanneer we de risico's kennen, kunnen we ons een stuk beter indekken en zijn we al een pak veiliger online.

Dit vinden de jonge "volksvertegenwoordigers"

- Het toestemmingsprincipe bij het verspreiden van beeldmateriaal moet behouden blijven.
- Jongeren die problemen ondervinden doordat beeldmateriaal over hen werd verspreid hebben recht op meer zorg en begeleiding.
- Er is meer sensibilisering over het recht op afbeelding nodig.

We delen alvast enkele sfeerbeelden, met respect voor het recht op afbeelding uiteraard. 😊

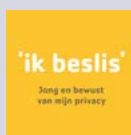
Website

Privacycommissie

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, beter gekend als de Privacycommissie, is een onafhankelijk orgaan dat erop toeziet dat de privacy wordt beschermd bij de verwerking van persoonsgegevens.

'Ik beslis'

'Ik beslis' is een initiatief van de Privacycommissie om kinderen en jongeren te sensibiliseren en te informeren over hoe ze best omgaan met persoonsgegevens van zichzelf en van anderen.

Surf naar www.ikbeslis.be voor meer informatie.

Archief met documenten uit de Eerste Wereldoorlog

De Kamer publiceert wetenschappelijke inventaris

De Kamer heeft haar archief met documenten uit de Eerste Wereldoorlog opengesteld voor het publiek. Het gaat over de periode waarin de Kamer Brussel moest verlaten onder dreiging van het oprukkende Duitse leger. Het parlement ging in ballingschap. De archivaris van de Kamer heeft een wetenschappelijke inventaris van het archief opgesteld. Zo'n inventaris is noodzakelijk om onderzoekers een archiefbestand te kunnen aanbieden.

Wat is een 'wetenschappelijke inventaris'?

Een wetenschappelijke archiefinventaris is een instrument waarmee je kunt zoeken in een archief, zonder het archief zelf te moeten uitpluizen. Zo'n archiefinventaris is systematisch ingedeeld. Je vindt

er een lijst in met de omschrijvingen van de dossiers in het archief. Die omschrijvingen moet de archivaris opstellen volgens strikte regels. Een inleiding gaat aan de lijst vooraf.

Je vindt in de inleiding minstens de volgende informatie:

- de geschiedenis van de instelling die het archief heeft gevormd,
- haar taken en bevoegdheden,
- het systeem dat zij eventueel toepaste bij het klasseren van haar documenten,
- de historie van het beheer achteraf van deze documenten.

Uit die lijst en inleiding kan een onderzoeker afleiden welke dossiers voor hem of haar interessant kunnen zijn. Vervolgens kan hij of zij aanvragen om de dossiers in te kijken aan de hand van hun nummers in de inventaris.

Een voorbeeld

Een student maakt een scriptie over het herstel van de oorlogsschade in België na de Eerste Wereldoorlog. Hij kan thuis via de website van de Kamer de inventaris van het archief lezen. Hij kan via de inventaris vaststellen dat er een dossier is in het archief over de wetgeving die de regering tijdens de oorlog voorbereide over het herstel van oorlogsschade. Het gaat om inventarisnummer 41. Hij kan via e-mail vragen om dit dossier te mogen inkijken en een afspraak maken met de archivaris.

Historische context van het archief

De Kamerleden en senatoren kwamen op 4 augustus 1914 een laatste keer bijeen. Een Duitse inval dreigde.

Na de inval van de Duitsers verliet de Kamer Brussel in augustus 1914. Pas op 22 november 1918 zouden Kamer en Senaat opnieuw vergaderen in het Paleis der Natie.

De Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat bleven officieel bestaan tijdens WO I. Er waren wel niet genoeg leden beschikbaar om rechtsgeldig te beslissen. Hiervoor moet meer dan de helft van de leden aanwezig zijn. De meeste parlementsleden bevonden zich in bezet gebied en konden niet deelnemen aan vergaderingen. Door deze situatie kon het Parlement geen nieuwe wetten maken. De regering bestuurdde door middel van zogenaamde "besluitwetten", zonder inbreng van het Parlement. Het archief toont aan dat sommige Kamerleden in ballingschap vanaf 1916 toch opnieuw probeerden toezicht uit te oefenen op de regering.

Oorsprong van het archief

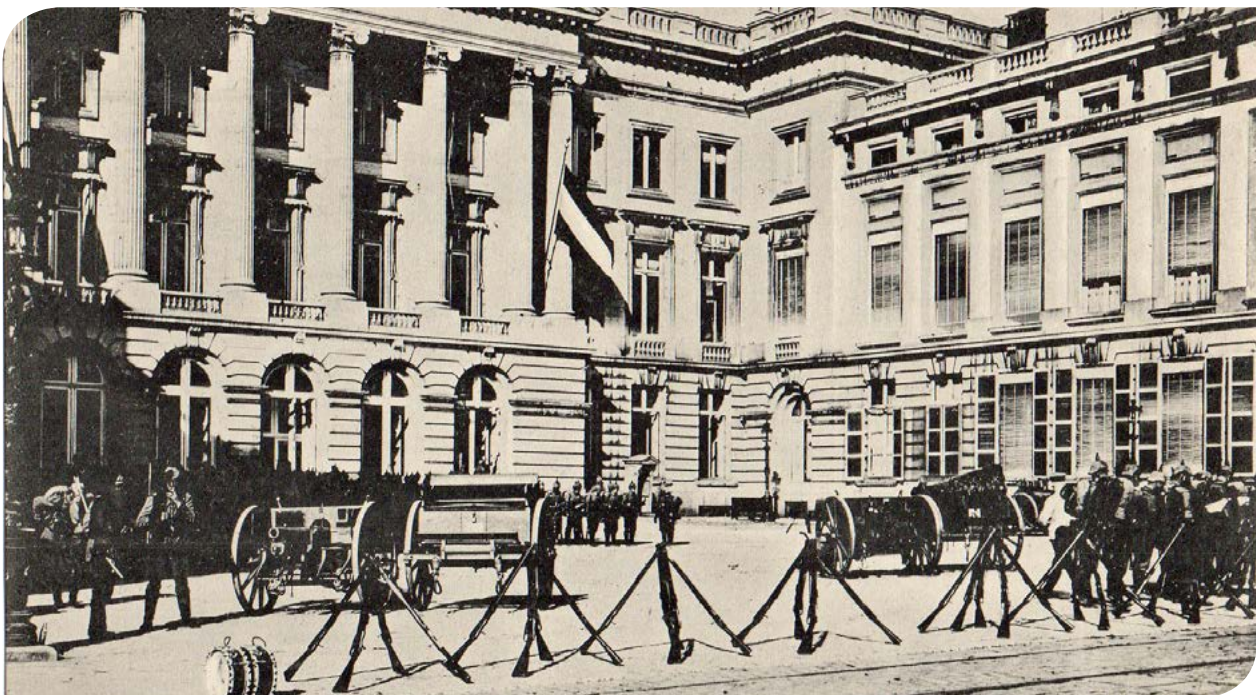
Het grootste deel van het archief vormde de Kamer terwijl ze in ballingschap was in Sainte-Adresse in Frankrijk, en niet langer in Brussel kon vergaderen. De documenten van dit archiefbestand vormden een apart klassement dat los staat van het gewone archief van de Kamer. De Duitsers gebruikten het Paleis der Natie als kantoor voor allerlei diensten van hun leger. Onder andere was er een bar-restaurant voor de legerofficieren, die werkten in het Duitse bestuur van het bezette België (het Gouvernement-Generaal). Ook van dit bar-restaurant zijn er documenten bewaard, die opgelijst worden in de inventaris.

Het archief in kwestie bleef sinds 1920 onaangeroerd. In 2013 is de archivaris van de Kamer begonnen met de ordening en de beschrijving van de

documenten. Aanleiding was de herdenking van het begin van de Eerste Wereldoorlog in 2014. Hij respecteerde zo veel mogelijk de oorspronkelijke orde van het archief en nationale en internationale archiefnormen.

Voor wie?

Het doelpubliek van de inventaris zijn vooral wetenschappers, zoals bv. geschiedkundigen. Maar in principe kan elke burger een aanvraag indienen om de documenten te raadplegen.

Aanslagen in Brussel en Zaventem

Hulde aan de slachtoffers

24 maart 2016: De Kamer, de Senaat en de federale regering brachten hulde aan de slachtoffers van de aanslagen in Brussel en Zaventem, in aanwezigheid van koning Filip en koningin Mathilde, de deelstaatregeringen en de voorzitters van de deelstaatparlementen.

© Dekamer Lachambre

Horizontaal

1. Begint doorgaans donderdag om 14.15 uur in de Kamer
4. Vertegenwoordigt bij elke rechtbank of elk hof de belangen van de maatschappij
5. Uitspraak van een rechtbank
7. Heeft van geen enkel land de nationaliteit
9. Niet minderjarig
11. Tekst waarin de Kamer een standpunt inneemt over een kwestie waarin ze geen beslissingsmacht heeft
12. Een manier om de Belgische nationaliteit te verwerven
14. Voorstel tot wijziging van een wetsvoorstel of wetsontwerp
16. Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse (afk.)
17. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (afk.)
18. Vergadering in het parlement waarbij externen gehoord worden
19. Onafhankelijk orgaan dat erop toeziet dat de privacy wordt beschermd bij de verwerking van persoonsgegevens
20. Wetgevend initiatief dat uitgaat van de regering

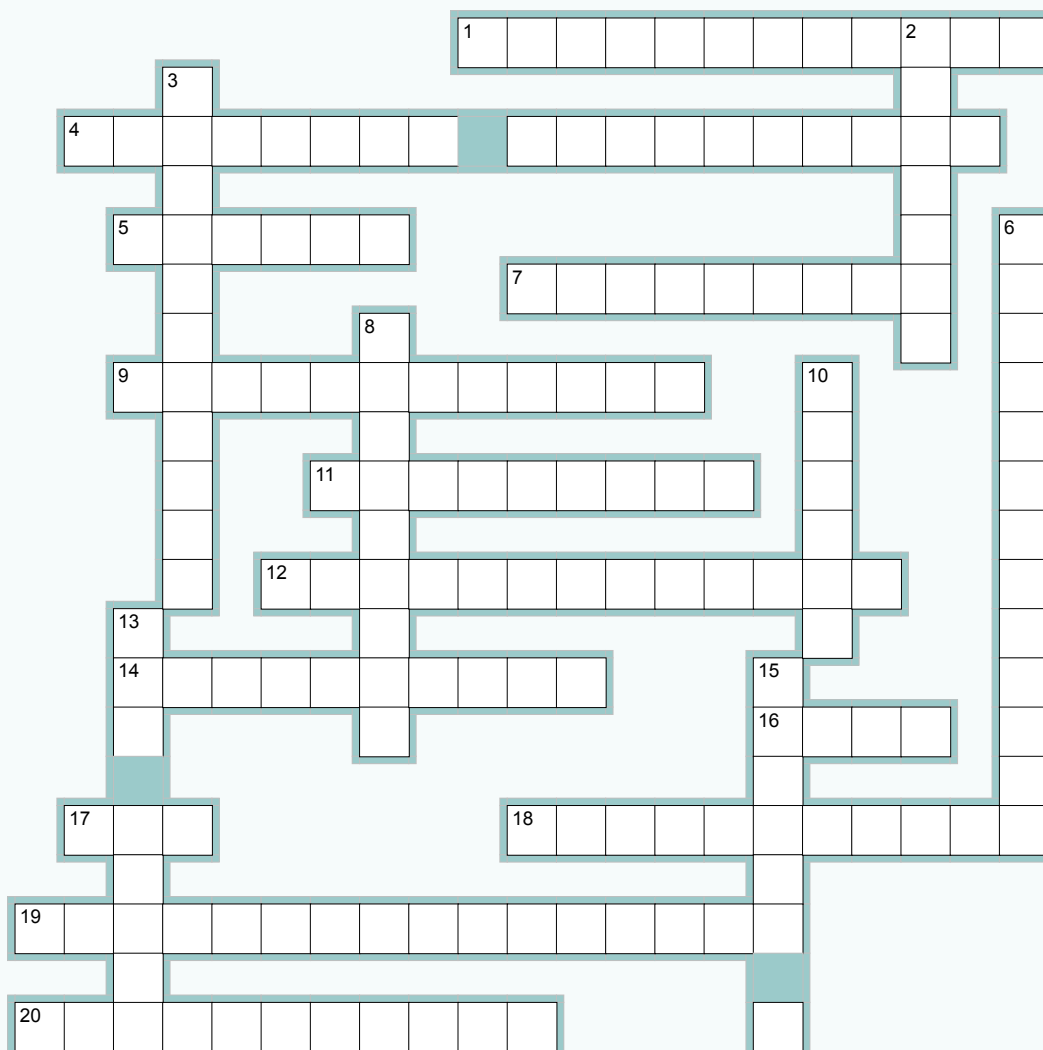
Test uw kennis

U vindt alle antwoorden in dit magazine

Verticaal

2. Daar kan u de Kamer volgen
3. Een van de wetgevingsinstrumenten van de Europese Unie
6. Bestrafing
8. Aantal Kamerleden in een vaste commissie
10. Officieus netwerk binnen de veiligheidsdiensten, opgericht in de jaren vijftig
13. Belastingverschuiving
15. Controleert de politiediensten

Antwoorden

Meer weten over de Kamer?

Had u altijd al willen weten hoe het er in een parlement aan toe gaat? Hoe een wet tot stand komt? Wat er besproken wordt tijdens de parlementaire vergaderingen? We zetten de mogelijkheden voor u op een rijtje.

Een vergadering bijwonen

De plenaire vergaderingen en de meeste commissievergaderingen zijn openbaar. Iedereen kan ze bijwonen. Vooraf reserveren hoeft niet. U meldt zich gewoon aan bij het onthaal.

Surf naar www.dekamer.be om te weten welke vergaderingen wanneer plaatsvinden en wat er op de agenda staat.

U kan de plenaire vergaderingen ook live volgen op onze website: ga naar 'Meekijken vergaderingen online'. Daar vindt u ook de gearchiveerde beelden van de voorbije vergaderingen.

Extra info

Een rondleiding volgen

Dagelijks, behalve op zondag, vinden er rondleidingen plaats. Een groepsbezoek is gratis en duurt anderhalf tot twee uur. Een groep bestaat best uit 20 personen. We raden u aan uw bezoek minstens twee maanden vooraf te boeken. We ontvangen immers jaarlijks vele duizenden bezoekers uit binnen- en buitenland.

Volg ons op Twitter

Via [Twitter](#) brengen we u op de hoogte van de belangrijkste punten op de parlementaire agenda, het resultaat van de stemmingen en andere wetenswaardigheden.

Meer info over dit magazine

Op onze website vindt u een elektronische versie van dit magazine met tal van doorklikmogelijkheden.

Een vergadering bijwonen

Leuvenseweg 13
1000 Brussel

Een rondleiding of een themabezoek

"Het Parlement tijdens de Grote Oorlog" boeken

Tel.: 02 549 81 36

bezoekers@dekamer.be

Meer exemplaren van dit magazine ontvangen?

Een adreswijziging melden?

Uit ons bestand geschrapt worden?

Laat het ons weten op

info@dekamer.be

www.dekamer.be

COLOFON

Verantwoordelijke uitgever

Emma De Prins, secretaris-generaal
van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Redactie

Dienst Public Relations en Internationale Betrekkingen
Tel.: 02 549 90 46
pri@dekamer.be

Werkten mee aan dit nummer:

Pieter Caboor, Katrien Coessens, Anne Coppens, Liêm Dang-Duy,
Tom De Geeter, Tom De Pelsmaeker, Emma De Prins, Alberik Goris,
Nadia Marion, Joris Vanderborght, Marc Van Der Hulst, Karel Van Geyt en
Sébastien Van Koekenbeek

Foto's

Archief van de Kamer, Belga en Inge Verhelst

Vormgeving en illustraties

Antoine Marcelis, Bart Van de Steene en Johan Wynen

Druk

Prepress en drukkerij van de Kamer

De redactie werd afgesloten op 24/03/2016

